

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

PFU-SAK NR. 190/15

KLAGER: Clean Energy Invest AS v/ daglig leder Bjørn Brandtzæg
ADRESSE: Strandveien 50, 1366 Lysaker
PUBLIKASJON: Aftenposten
PUBLISERINGSDATO: 18.05.2015
STOFFOMRÅDE: Ulykke, næringsliv, justis, utenriks
SJANGER: Nyhet
SØKERSTIKKORD: Kontroll av opplysninger, samtidig imøtegåelse, tittelbruk
REGISTRERT: 12.06.2015
BEHANDLET I PFU: 27.10.2015
BEHANDLINGSTID: 135 dager
KLAGEGRUPPE: Næringsdrivende
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER:

SAMMENDRAG:

Aftenposten publiserte **søndag kveld 17. mai** (nett) og **mandag 18. mai** (papir) 2015 en nyhetsartikkel med tittelen

«Mannen hennes Paata (26), ringte og sa at han måtte jobbe overtid. Det var siste gangen hun snakket med ham.»

Stikkittelen lød slik:

«En dødsulykke har blåst liv i protestene mot et gigantisk norsk vannkraftanlegg under bygging i Georgia.»

Nettversjonens tittel var:

«Norsk vannkraftutbygging under politietterforskning i Georgia»

Ingressen på både nett og papir var:

«Det norske selskapet Clean Energy Invest fraskriver seg alt ansvaret for at to personer omkom og en ble skadet da en kran knakk under bygging av et magasin sørvest i landet.»

Enken etter den ene omkomne mannen var intervjuet i saken og sa at mannen hadde jobbet 12 timer hver dag, og at han ikke hadde forsikring. En lokal georgier var også intervjuet og sa dette om utbyggingen:

«Hele landsbyen var imot prosjektet, men de gikk i gang med det likevel. Ingen spurte oss hva vi synes. Så begynte jeg å jobbe der selv. Uansett om jeg liker det eller ikke, så må jeg ha en jobb, sier Temuri Khozrevanidze (65) i Didadjara. Han solgte beitemark til det norske firmaet.»

Noen avsnitt lenger nede sto:

«Hver landsby blir engasjert i utbyggingen gjennom bygdemøter der de blir spurt om hva slags forbedringer de ønsker seg i nærmiljøet. Til gjengjeld må de skrive under på en kontrakt der de lover å ikke forstyrre anleggsarbeidet.»

En kunne også lese:

«I Didadjara er folk redde for at hele landsbyen skal rase utfor skrenten på grunn av endrede grunnvannsforhold når magasinet fylles. Rundt fire hundre bolighus ligger oppå en fjellhulle der jorden siger nedover år for år.»

Nettversjonen av artikkelen inneholdt også denne passasjen:

«I en annen landsby, Chanchkhalo, sperret beboerne veien for anleggsmaskinene 24 timer i døgnet fordi de fryktet sprengningsarbeidet skulle få forgang i erosjonsprosessen. Tre geologiske rapporter, den siste fra 2005, anbefalte at plassen burde fraflyttes på grunn av rasfare. Det treetasjes skolebygget ligger på det mest solide området av bygda, ved kirken. Det hadde aldri vært sprekker i murveggen her før de norske kom, hevder Merab Diasamidze, en tillitsvalgt i landsbyen, og viser oss rundt i kantinen, der offentlige geologer har klistret teip på sprekkene for å måle utglidning. Hele regionen er inne i en prosess med å endre bosetningsmønsteret vekk fra ras- og flomutsatte steder etter hvert som klimaendringene gjør seg gjeldende med stadig mer ekstremvær.»

I tillegg sto dette i nettversjonen:

«Også andre forhold rundt Shuakhevi-kraftverket har vært omfattet av hemmelighold, i så stor grad at Transparency International (TI) har engasjert seg og krever avtalen mellom AGL og georgisk stat offentliggjort. - Hvor mye betalte selskapet? På hvilke betingelser? Her er det så sterk offentlig interesse at avtalen bør kunne frigis, mener advokat Natia Zoidze i TI. Men det nekter selskapet.»

Klager var sitert slik om saken i nettversjonen:

«Det er ikke vanlig at kommersielle avtaler blir offentliggjort, ei heller i Norge.»

Helt mot slutten av nettartikkelens brødtekst skrev også Aftenposten:

«Mange vi treffer forteller om over tolv timer arbeidstid og høyt press - langt utover lovlig maksgrænse.»

KLAGEN:

Klager er Clean Energy Invest AS (CEI) v/ daglig leder Bjørn Brandtzæg. I klagen argumenteres det for at Aftenpostens dekning er skjemmet av faktafeil, fraværende kildekritikk og utilstrekkelig ivaretagelse av klagers rett til samtidig imøtegåelse.

Det opplyses at klagers selskap i sin tid vant et anbud og ble tildelt lisens for utbygging av de aktuelle vannkraftressursene. Per i dag eier klagers selskap 40 prosent av det georgiske prosjektselskapet (AGL) som står for vannutbyggingen. De resterende eierandelene i AGL er fordelt mellom International Finance Corporation (IFC) som er en del av Verdensbanken, og Tata Power (TP) som inngår i et av Asias største industrikonsern. Videre anfører klager at den tyrkiske hovedentreprenøren AGE er blitt valgt til jobben blant annet på grunn av selskapets sterke fokus på HMS.

1) (Sekretariatets nummerering, sekr. anm.)

Klager mener at nettartikkelens tittel «Norsk vannkraftutbygging under politietterforskning i Georgia» er upresis og bryter med Vær Varsom-plakatens (VVP) punkt 4.4. fordi det er *ulykken* som etterforskes, og fordi det er hovedentreprenøren AGE som har ansvaret for HMS for sine ansatte – ikke AGL og enda mindre CEI som eier 40 prosent av AGL.

2) Klager er kritisk til formuleringen i den påklagede ingressen, der det het at CEI «fraskriver seg alt ansvaret» for ulykken. Klager avviser at CEI har fraskrevet seg ansvaret, og mener at ingressen gir et misvisende inntrykk av hvor ansvaret for ulykken ligger, selv om dette var kommunisert på forhånd til journalisten. Igjen viser klager til VVPs punkt 4.4. Klager gjengir korrespondanse med journalisten forut for publisering, der klager ble stilt dette spørsmålet:

«Om dødsulykken 17. april ved Didadjara, er det korrekt at [AGL] ikke påtar seg noe ansvar for den, men at ansvaret ligger hos kontraktøren AGE [...]?».

Klager svarte: «Det er riktig».

3) Klager mener at Aftenposten brøt VVPs punkt 3.2 og 4.14 ved å videreformidle den georgiske enkens påstand om at den omkomne mannen ikke var forsikret. Dette fordi alle AGEs arbeidstakere ifølge klager er forsikret, og fordi klager ikke ble konfrontert med denne påstanden forut for publisering.

4) Påstanden fra den lokale georgieren om at utbyggingsprosjektet var igangsatt uten dialog med lokalbefolkningen og mot landsbyens vilje, innebar også et brudd med VVPs punkt 3.2. og 4.14, ifølge klager. Klager oppgir at det ble «gjennomført omfattende offentlig konsultasjon inkludert med landsbyboerne i Didachara i tråd med Verdensbankens standard.». Det fremholdes også at det føres løpende dialog med landsbyen om prosjektet, og at det er etablert et informasjonskontor for prosjektet i en nærliggende landsby.

5) Klager mener at han, jamfør VVPs punkt 4.14, burde ha fått anledning til å kommentere påstanden om at lokalbefolkningen frykter ras på grunn av fyllingen av et magasin. Klager viser til vedlagt rapport med geologiske undersøkelser som ble gjort i det aktuelle området for å kartlegge risikoen for ras før utbygging. Ifølge klager var journalisten kjent med denne informasjonen før publisering.

6) I nettversjonen av artikkelen fremgikk det at lokale i en annen berørt landsby fryktet at sprengningsarbeidet skulle få fortgang i erosjonsprosessen i et allerede rasutsatt område.

Klager viser til at han før publisering opplyste journalisten om at hovedentreprenøren AGE, etter forutgående undersøkelser, hadde konkludert med at arbeidet ikke ville medføre økt skade på bygninger i området, og at AGL dessuten vil iverksette tiltak for å bedre levekårene i angjeldende bygd. Da dette ikke ble tatt med i artikkelen, mener klager at VVPs punkt 4.14. er brutt. For øvrig fremholder klager at en uavhengig kommisjon opprettet av georgiske myndigheter, samt det anerkjente konsultantselskapet Mott MacDonald, også har konkludert med at byggearbeidene ikke øker skredrisikoen.

7) I nettversjonen fikk en tillitsvalgt i landsbyen hevde at det aldri hadde vært sprekker i skolebyggets murvegger «før de norske kom». Dette mener klager innebar et brudd på VVPs punkt 4.14, da han ikke fikk svare på denne påstanden, og et brudd på VVPs punkt 3.2 siden ingeniører fra Mott MacDonald har kommet til at disse sprekke skyldes et naturlig jordskred som gradvis ødelegger bygningsmassen – noe også den uavhengige kommisjonen oppnevnt av myndighetene mener.

8) I nettversjonen skrev også Aftenposten at det var forhold rundt prosjektet som var omfattet av hemmelighold, og det fremkom at Transparency International (TI) ønsket å få offentliggjort avtalen mellom AGL og georgiske myndigheter for å få klarhet i hvor mye selskapet «betalte» og hvilke «betingelser» som forelå. Klager mener at Aftenpostens intervjuobjekt (TI) med dette gikk langt i å antyde at selskapet hadde betalt seg til lisensen. Det presiseres at lisensen ble vunnet i anbud, og at anbudskriteriene er offentlig tilgjengelige. Dette burde klager ha fått svare på, jf. VVPs punkt 4.14, anføres det.

9) Endelig reagerer klager på avisens formulering om at mange arbeidere fortalte om tolv timer lange dager og høyt press utover lovlig maksgrense. Klager understreker at alle ansatte i AGE har kontrakter med regulert arbeidstid, overtidsbetaling, full organisasjonsrett, etc, og at AGEs relasjon med arbeiderne er regulert av arbeidsmiljøloven i Georgia og standardene til IFC (se vedlegg). Det anføres i denne forbindelse brudd på VVPs punkt 4.14.

FORSØK PÅ MINNELIG LØSNING:

Det er ikke registrert kontakt mellom partene med sikte på å løse saken i minnelighet.

TILSVARSRUNDEN:

Aftenposten mener at «artikkelen gir et korrekt bilde av omstendighetene rundt den omstridte, delvis norskeide vannkraftutbyggingen i Georgia». Det påpekes at nettversjonen av artikkelen allerede 18. mai ble oppdatert med utfyllende kommentarer fra klager (se vedlagt oppdatert nettartikkel, sekr. anm.). Klager fikk tilføye dette:

«- Vi har prøvd å gjøre alt for å sørge for at prosjektet blir utviklet som et snilt prosjekt. Vi har prøvd å trå forsiktig og sørget for minimale konsekvenser for området og befolkningen, sier Brandtzæg videre. Selskapet eier 40 prosent av tidenes vannkraftutbygging i Georgia.
- Vi er de første til å beklage ulykken i Didachara. Den har satt dype spor hos alle som jobber med prosjektet. I tillegg til politietterforskningen har vi satt i gang en uavhengig granskning av årsaken til ulykken. Beskyldningene om at arbeiderne i prosjektet ikke er forsikret, er uriktige. Alle er forsikret, alle har arbeidskontrakter,

med overtidsbetaling og organisasjonsrett. Vår lokale entreprenør har sørget for familiene til de to som døde, forteller Brandtzæg.»

Og:

«[Det er ikke vanlig at kommersielle avtaler blir offentliggjort, ei heller i Norge, skriver Brandtzæg,] som viser til at avtalen ble fremforhandlet med bistand fra Verdensbanken EBRD og den asiatiske utviklingsbanken (ADB) for at det skulle være mulig for dem å gjeldsfinansiere prosjektet.»

I tillegg ble et tilsvarende intervju (se vedlegg, sekr. anm.) publisert 19. mai på nett og 20. mai på papir. Det ble lagt inn lenke til tilsvarende intervjuet i den påklagede nettpublikeringen. Klager fikk også et leserinnlegg publisert digitalt og på papir den 27. mai (se vedlegg 1 til tilsvarende).

1) Aftenposten er ikke enig i at tittelen «Norsk vannkraftutbygging under politietterforskning [...]» brøt med VVPs punkt 4.4, da avisen mener det var relevant at den etterforskede ulykken skjedde i et «norsk-drevet prosjekt» med norske investorer og norsk prosjektledelse. Avisen bemerker at også AGL har satt i gang en intern granskning etter ulykken, og mener at det allerede i ingressen gikk frem at det var ulykken som ble etterforsket. Videre argumenterer Aftenposten for at AGL, gjennom OECDs retningslinjer, har et selvstendig ansvar for sikkerheten i prosjektet. Det vises også til at det var AGL som ble innkalt til drøftelser av Georgias ombudsmann etter ulykken.

2) Aftenposten avviser at ingressen er i strid med VVPs 4.4 og oppgir at AGL etter ulykken skrev på sine nettsider at selskapet ville igangsette en intern granskning, men at ulykken skjedde «på grunn av AGE». Redaksjonen oppgir også at AGLs norske direktør etter ulykken uttalte til journalisten at det naturlig ville være AGE som hadde ansvaret, selv om han la til at AGL som byggherre også gir instruksjoner når det gjelder sikkerhetstiltak. Aftenposten refererer til byggherreforskriften i Norge og den allmenne oppfatning her til lands om at byggherre står ansvarlig. Avisen anfører at en enten tar ansvaret, eller så tar en ikke ansvaret, og at AGL i dette tilfellet har plassert ansvaret hos den tyrkiske underkontraktøren.

3) Ifølge Aftenposten forsøkte journalisten å innhente uttalelser fra AGLs norske direktør angående arbeidernes kontrakter og forsikringer. AGL skal da ha vist til AGE som rette adressat for denne type henvendelser, men tilbød seg å skaffe kontaktinfo til tyrkiske AGE. Dette mottok aldri journalisten, og mobilanrop til AGL ble ikke besvart. Da journalisten så ringte AGE, skal en talsperson som nektet å oppgi navnet sitt, ha sagt at all mediekontakt skal gå gjennom det norske selskapet, jamfør beskjeder de hadde fått fra de norske. For øvrig legger Aftenposten til at journalisten skal ha snakket med flere arbeidere som sier at de ikke har forsikring, og avisen viser også til en demonstrasjon som ble holdt etter ulykken, der et av kravene var at arbeiderne må få livsforsikring. Spørsmålet er ifølge Aftenposten under offisiell behandling i Georgia, hvor ombudsmannen skal ha bedt selskapet om dokumentasjon på grunn av mistanke om at mange arbeidere mangler kontrakt og forsikring. Redaksjonen mener at den ved å sitere enken på det hun sa om manglende forsikring, satte et ansikt på situasjonen. AGL og AGE fikk adgang til samtidig imøtegåelse uten å benytte seg av denne, anfører klager, som avviser brudd på VVPs punkt 3.2 og 4.14.

4) Aftenposten kan ikke se at avisen brøt med VVPs punkt 3.2 eller 4.14 på grunn av sitatet «Hele landsbyen var imot prosjektet, men de gikk i gang med det likevel. Ingen spurte oss hva vi synes.». For det første mener Aftenposten at disse beskyldningene ikke rettet seg spesifikt mot klagers selskap, men snarere mot sentrale og lokale myndigheter. Dernest oppgir Aftenposten at det til tross for bygdemøter og informasjonsarbeid har festet seg en

oppfatning blant beboerne om at de ikke har fått reell innflytelse på prosjektet, og at artikkelen søkte å forklare årsaken til dette. Det argumenteres videre for at Georgia er et svakt demokrati, og at beboerne har vanskelig for å orientere seg i de formelle prosessene rundt et prosjekt som de føler er blitt pådyttet dem av myndigheter og private investorer. I sum mener Aftenposten at artikkelen gir et riktig bilde av hva en del av befolkningen mener.

5) Etter Aftenpostens syn var heller ikke formuleringen om at lokalbefolkningen frykter ras på grunn av fyllingen av et magasin, rettet spesifikt mot klagers selskap. Følgelig avvises brudd på VVPs punkt 4.14. Uansett mener redaksjonen at den aktuelle setningen ikke inneholder direkte anklager, men snarere skildrer en stemning og frykt blant folk.

6) Det at lokale innbyggere fryktet at sprengningsarbeidet skulle øke skredrisikoen, utløste ikke klagers rett til samtidig imøtegåelse, mener Aftenposten, da heller ikke dette rettet seg spesifikt mot klagers selskap. I den grad det er en anklage, er den rettet mot myndighetene, fremholdes det. I tillegg minnes det om at klager fikk anledning til å komme med tilsvaret etter kort tid og leserinnlegg ni dager senere.

7) Landsbybeboerens påstand om at det aldri hadde vært sprekker i skolebyggets murvegg før de norske kom, medførte heller ikke at Aftenposten brøt med VVPs punkt 3.2 eller 4.14, mener redaksjonen. Avisen mener det fremgikk av artikkelen at det forelå planer om fraflytting fra området grunnet rasfare, helt uavhengig av det norske prosjektet. Derfor er det ikke grunnlag for å hevde brudd på VVPs punkt 3.2. Igjen mener Aftenposten at det dreier seg mer om en åstedsbeskrivelse enn en anklage rettet spesifikt mot det norske selskapet. Aftenposten skriver:

«Det er ofte vanskelig for beboerne å skille mellom ulike selskaper og myndighetsorganer. Det de legger merke til er hvilken nasjonalitet eller etnisk tilhørighet besøkende har. Eksempelvis er det flere i Chanchkhalo som husker at to norske geologer var på besøk der, men de vet ikke hvem de jobbet for. Formuleringen 'før de norske kom' må ses i lys av dette. Under intervjuene [...], er inntrykket at de først og fremst klandrer sine egne myndigheter for det som har skjedd [...] Selskapet er heller ikke nevnt i det innklagede avsnittet.»

For øvrig legger Aftenposten til at klager fikk kommentere dette i den utfyllende artikkelen påfølgende dag, og at den offentlig oppnevnte kommisjonen klager viser til for å underbygge sin argumentasjon, var preget av konflikter samt medlemmer som sluttet i protest.

8) Når det gjelder påstanden om hemmelighold og Transparency International som, ifølge klager, antydte at klagers selskap hadde betalt seg til lisensen, skriver Aftenposten at uttalelsene «baserer seg på at klager selv tidligere har beskrevet sider ved kraftverket som en form for betaling til samfunnet» i form av eiendomsskatt flere år frem i tid. Det vises til at også den lokale ordføreren har omtalt den økte skatteinngangen som en form for betaling som skulle gå til offentlige oppgaver. Klager skal dessuten ha oppgitt til journalisten at klagers selskap har betalt «for fallrettighetene i Georgia gjennom leveranse av rimelig kraft i vintermånedene til innenlandsmarkedet.» På publiseringstidspunktet var det derfor ikke grunn til å tro at klager ville reagere på intervjuobjektets ordvalg, mener redaksjonen. Det presiseres også at klager fikk anledning til å imøtegå spørsmålet om hemmelighold, noe som også fremgikk av den påklagede artikkelen. Avisen avviser brudd på VVPs 4.14 også her.

9) Aftenposten mener at det som ble skrevet om arbeidere som fortalte om lange dager og høyt press, rettet seg mot tyrkiske AGE, der arbeiderne er ansatt. AGE nektet å uttale seg om

saken, noe som gikk frem av artikkelen. Da de avsto fra å kommentere, er ikke VVPs punkt 4.14. brutt. Avslutningsvis skriver Aftenposten:

«Klager fremholder at alle som jobber hos AGE har skriftlige kontrakter med regulert arbeidstid, overtidsbetaling og full organisasjonsrett. Ombudsmannen i Georgia er ikke like sikker på det og har krevd dokumentasjon fra selskapet på at alle har kontrakt. 30.06.15 hadde han ennå ikke mottatt slik dokumentasjon. Ombudsmannen sa i intervju med Skre at han personlig har snakket med omkring hundre ansatte, som sier de ikke har kontrakt.»

Klageren skriver først følgende:

«Aftenposten skriver innledningsvis at vi argumenter for retten til samtidig imøtegåelse på feil grunnlag fordi de påklagede faktapåstandene ikke spesifikt retter seg mot Clean Energy Invest (CEI). Aftenposten beskriver imidlertid prosjektet som et norsk vannkraftprosjekt og referer spesifikt til Clean Energy Invest i ingressen, som knytter selskapet til de alvorlige feilaktige påstandene.»

Klager anfører dessuten at det var han som ledet AGL frem til mars 2015, og at journalisten visste at han kunne ha kontaktet klager for å få svar på spørsmål som den nye ledelsen i AGL ikke kunne besvare, jmfør Aftenpostens argumentasjon om at anklaget part fikk adgang til samtidig imøtegåelse. Klager mener også at journalisten underslo positive ringvirkninger av prosjektet. Georgisk presse er gjennomgående fri, fremholder klager dessuten, med henvisning til Aftenpostens anførsel om at Georgia er et svakt demokrati.

1) Klager fastholder at tittelen antyder at klagers selskap er under etterforskning for et ikke-spesifisert lovbrudd, og mener at artikkelen setter dette i sammenheng med påståtte brudd på HMS-standarder og antydninger om korrupsjon. Etterforskning av dødsulykker er rutine i de fleste land, påpekes det. Påstand om brudd på VVPs punkt 4.4. står fast.

2) Klager oppfatter ikke ingressen like klargjørende som Aftenposten. Dessuten fremholdes det at journalisten satt på opplysninger og uttalelser som talte for at AGL erkjente et ansvar for å følge opp at HMS-regelverket ble etterlevd av hovedentreprenøren AGE, men at denne informasjonen, som kunne ha balansert fremstillingen, ikke ble tatt med. At klager svarte bekreftende på at AGL plasserte ansvaret for ulykken hos arbeidsgiver og hovedentreprenør AGE, betyr ikke at klagers selskap fraskrev seg alt ansvar, anfører klager. Klager avviser også at AGL, i uttalelsen på sine nettsider etter ulykken, la skylden på AGE, slik Aftenposten hevder. Den aktuelle pressemeldingen gjengis i klagen. Påstand om brudd på VVPs punkt 4.4. står fast.

3) Klager understreker at alle som jobber for AGE, inkludert de to omkomne, var forsikret. Det vises også til at klager, før publisering, sendte en e-post til journalisten hvor det sto at «alle kontraktører som jobber for oss har tilstrekkelige forsikringer». Dette svaret innebærer at også den omtalte omkomne var forsikret, noe som burde ha gått frem av artikkelen, jf. VVPs punkt 3.2, anfører klager. Dersom journalisten fortsatt var usikker, burde han ha spurt klager direkte om dette, jf. VVPs punkt 4.14, fremholdes det.

4) Klager stiller seg uforstående til Aftenpostens påstand om at landsbybeboerens uttalelse «Hele landsbyen var imot prosjektet, men de gikk i gang med det likevel Ingen spurte oss hva vi synes.» fremsto som kritikk av myndighetene mer enn klagers selskap. Klager skriver:

«Det er selskapet som er ansvarlig for konsultasjonsprosessen, som var et av vilkårene for byggetillatelsen. Kombinert med den spekulative hovedoverskriften er det vanskelig å lese uttalelsen som noe annet enn kritikk av manglende konsultasjon fra selskapets side. Selskapet burde fått mulighet til å kommentere denne feilaktige påstanden. Det ble ikke gjort i dette tilfellet og Aftenposten bør derfor felles på punkt 3.2 og 4.14.»

5) Klager gjentar at det forelå undersøkelser som talte for at fyllingen av vannmagasinet ikke ville øke rasfaren, og at journalisten var kjent med denne informasjonen. Når klager ikke fikk kommentere dette i samtid, mener klager at Aftenposten brøt VVPs punkt 4.14.

6) Klager oppgir at journalisten hadde tilgang til uavhengige kilder som kunne ha bekreftet at sprengningsarbeidet ikke økte rasfaren, slik det etter klagers oppfatning ble gitt inntrykk av i artikkelen. At denne passasjen ikke skulle kunne leses som en anklage mot prosjektet, har klager vondt for å se. Og da klagers kommentarer til dette ikke ble tatt med i artikkelen, brøt Aftenposten VVPs punkt 4.14, anføres det.

7) Klager står fast ved at det norske prosjektet ble koblet til sprekkene i skolebygget. Journalisten kunne ifølge klager ha fått avkreftet at det forelå en sammenheng mellom sprekkene og byggearbeidene om han hadde konsultert en georgisk offentlig oppnevnt kommisjon, jf. VVPs punkt 3.2. Klager fikk heller ikke imøtegå dette samtidig, jf. punkt 4.14.

8) Da Aftenposten unnlot å ta med informasjon om hva «betalingen» besto i med hensyn til avtalen mellom prosjektet og georgiske myndigheter, fikk leseren inntrykk av at det kunne dreie seg om korrupsjon, mener klager. Ifølge klager ble dette inntrykket forsterket av at journalisten også skrev at en norsk representant for prosjektet i en tale hadde snakket «varmt om hvor sterkt partnerskap man har knyttet til regjeringen». Klagers kommentarer til forholdet, som ble gitt for å oppklare eventuelle misforståelser, ble utelatt fra artikkelen, noe som etter klagers mening representerte et klart brudd på VVPs punkt 4.14.

9) Aftenposten oppga å ha vært i kontakt med mange som fortalte om «tolv timer arbeidstid og høyt press – langt utover lovlig maksgrense». Dette oppfatter klager som at AGE og AGL beskyldes for lovbrudd. Det vises til e-postkorrespondanse mellom klager og journalist før publisering, der klager blant annet argumenterte for at georgisk arbeidsmiljølov overholdes. At disse uttalelsene ble utelatt fra den påklagede artikkelen, anser klager som et brudd på VVPs punkt 4.14.

Avslutningsvis skriver klager at CEI brukte mye tid på å besvare journalistens spørsmål før publisering, men at journalisten har utelatt sentrale kommentarer og unnlat å konfrontere selskapet med flere feilaktige påstander som klager hadde ønsket å imøtegå. Oppsummert mener klager at journalisten har «tegnet et skjevt bilde av prosjektet, på tross av at han sitter med konkret informasjon som tilbakeviser påstander og vinklinger i artikkelen.»

Aftenposten oppfatter at klager ikke anerkjenner de lokale beboernes oppfatning av egen situasjon. Videre skriver avisen:

«Vi vil også gjenta at Ombudsmannen i Georgia har tatt opp spørsmålet om arbeidsforhold og kontrakter, på vegne av beboerne, og har krevd dokumentasjon fra selskapet på at alle har kontrakt, Ombudsmannen sa i intervju [...] at han personlig har snakket med omkring hundre ansatte, som sier de ikke har kontrakt. Den første artikkelen ble publisert om kvelden 17. mai og i papirutgaven 18. mai. Samme dag, altså 18. mai, ble nettversjonen supplert med

et utfyllende intervju [...] Når man ser disse to artiklene samlet, publisert i samme nyhetsdøgn, er det vår oppfatning at selskapet kommer godt til orde. Klagers replikk bekrefter en omfattende kontakt mellom klager og journalist, en kontakt som, sett fra journalistens side, dessverre har vært opplevd som krevende.»